

Sygn. akt VI ACa 1379/07

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2008 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA Ewa Śniegocka

Sędziowie: SA Marek Podogrodzki (spr.)

SA Urszula Wiercińska

Protokolant: sekr. sąd. Agnieszka Kidzińska

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2008 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa F

spółki z o.o. w B

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o cofnięcie koncesji na obrót paliwami ciekłymi

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i

Konsumentów

z dnia 6 czerwca 2007 r.

sygn. akt XVII Ame 212/06

oddala apelację.

Sygn. akt VIA Ca 1379/07

UZASADNIENIE

Decyzją Nr OPC - 1450B/ 2010/U/1/2006/ER z dnia 29 sierpnia 2006 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (URE) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego cofnął powodowi - przedsiębiorcy S
: Sp. jawna w C (obecnie P
Sp. z o.o. w E) koncesję na obrót paliwami ciekłymi.

Prezes URE ustalił, że w dniach 17 października 2003 r., 27 października 2004 r. i 25 lutego 2005 r. powód wprowadzał do obrotu poprzez stację paliw w Grabowie przy ul. Witosa 11, olej napędowy i benzynę Pb 95 o jakości niezgodnej z obowiązującymi przepisami. Zdaniem Prezesa URE wielokrotne wprowadzenie do obrotu przez powoda paliw nie spełniających norm jakościowych stanowi rażące naruszenie warunków udzielonej koncesji i wobec tego stanowiło podstawę do cofnięcia udzielonej koncesji.

Od tej decyzji odwołanie złożył powód i wniósł o jej uchylenie, a w przypadku odmowy, uchylenie jej przez Sąd i umorzenie postępowania administracyjnego. Powód zarzucił zaskarżonej decyzji błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść zapadłego rozstrzygnięcia oraz błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie przepisów prawa, tj. art. 41 ust. 3 w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne oraz art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej poprzez błędne uznanie, iż w rozpatrywanej sprawie zachodzą warunki do cofnięcia powodowi koncesji na obrót paliwami ciekłymi.

Pozwany w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 6 czerwca 2007 r. Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił odwołanie P

Spółki z o.o. w B

wniesione od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 29 sierpnia 2006 r. w przedmiocie cofnięcia koncesji na obrót paliwami ciekłymi.

Za podstawę rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy przyjął następujące ustalenia faktyczne.

Decyzją Prezesa URE z dnia 17 stycznia 2001 r. zmieniającą decyzję z 4 września 2001 r. udzielono powodowi koncesji na obrót paliwami ciekłymi na okres do 21 stycznia 2011 r.

W dniu 17 października 2003 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w B i przeprowadzili kontrolę na Stacji Paliw powoda w G przy ul. W Inspektorzy pobrali z pistoletu dystrybutora dwie próbki paliw: benzyny bezołowiowej Pb 95 oraz oleju napędowego ON. Pobranie próbek udokumentowano protokołem pobrania próbki nr 000405. Z tych samych partii pobrano i zabezpieczono próbki kontrolne w ilości odpowiadającej próbie pobranej do badań. Na podstawie protokołu z kontroli oraz z przeprowadzonych na wniosek powoda powtórnych badań laboratoryjnych wynika, że powód wprowadził do obrotu benzynę bezołowiową Pb 95 nie odpowiadającą wymaganiom jakościowym określonym w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 17 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych wymagań jakościowych dla niektórych paliw ciekłych (Dz. U. nr 229. póź. 1918, z późn. zm.), w zakresie zaniżonej motorowej liczby oktanowej MON. Z wyników badań przeprowadzonych przez Centralne Laboratorium Naftowe w Warszawie wynika, że w próbce stwierdzono liczbę oktanową MON 83,7, a powinna przy uwzględnieniu tolerancji wynikającej z przyjętej metody badawczej minimalnie wynosić 84,5. Natomiast z raportu Wojskowego Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Służby Materiałów Pędnych i Smarów w Warszawie wynika, iż liczba oktanowa MON w badanej próbce wynosi 83, a powinna minimalnie 84,4.

W dniu 27 października 2004 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w B: przeprowadzili kolejną kontrolę na Stacji Paliw Silwer Sp. j. w G , przy ul. W pobierając 3 próbki paliw; benzyny bezołowiowej Pb 95, benzyny uniwersalnej U-95, oleju napędowego ON. W imieniu powoda w czynnościach kontrolnych brał udział Lucjan Karwowski. Na podstawie protokołu z kontroli oraz z przeprowadzonych przez Centralne Laboratorium Naftowe w Warszawie badań laboratoryjnych wynika, że próbka oleju napędowego nie spełnia wymagań jakościowych określonych w/w rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 16 sierpnia 2004r. ze względu na:

1. przekroczoną dopuszczalną zawartość siarki, stwierdzono: 0,29% (m/m), przy dopuszczalnej max. 0,035 i tolerancji $0,035=0,03$ (0,065),
2. przekroczoną dopuszczalną gęstość, stwierdzono: 845,6 kg/m³, przy wymaganej max. 845 i tolerancji $845=0,3$ (845,3) kg/m³,
3. niespełnienie wymagań metody badania PN-EN ISO 3405. która obejmuje oznaczenie składu trakcyjnego lekkich i średnich destylatów naftowych o temperaturze początku destylacji powyżej 0°C i temperaturze końca destylacji nie wyższej niż 400°C.

W dniu 10 listopada 2004 r. Lucjan K zrezygnował z przebadania próbki kontrolnej oleju napędowego z tego powodu, że jest to samo paliwo, które zostało pobrane do badań w dniu 27 października 2004 r.

Wyniki badań laboratoryjnych próbki podstawowej oleju napędowego przyjęto za ostateczne ustalono, że będąca w sprzedaży w dniu 10 listopada 2004 r. cała partia 1583,2 litrów oleju napędowego nie spełnia wymagań jakościowych.

Wobec powyższego pismem z dnia 15 lutego 2006 r. Nr DPE-4113-105(1)/2006/2010/ER Prezes URE wszczął postępowanie administracyjne w sprawie cofnięcia udzielonej powodowi koncesji na obrót paliwami ciekłymi, w związku z rażącym naruszeniem warunku 2.2.3 udzielonej koncesji.

W odpowiedzi, powód w piśmie z dnia 6 marca 2006 r. złożył obszerne wyjaśnienia, w których odniósł się do przeprowadzonych w dniach 17 października 2003 r. oraz 27 października 2004 r. kontroli. Powyższe wyjaśnienia Prezes URE przesłał do Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej w celu ustosunkowania się

do podniesionych przez powoda zarzutów.

Główny Inspektor Inspekcji Handlowej w piśmie z dnia 25 maja 2006 r. nr BK-WP-070-1-8-/06/MC odniósł się do zarzutów powoda uznając je za niezasadne. Jednocześnie poinformował, iż w efekcie kontroli przeprowadzonych w 2003 r. i 2004 r. do Prokuratury Rejonowej w K... zostały skierowane zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez powoda.

Kolejna kontrola na stacji w Gr... miała miejsce w dniu 25 lutego 2005 r. Wówczas to pobrano 2 próbki paliwa: benzyny bezołowiowej Pb 95 oraz oleju napędowego ON. Na podstawie sporządzonego z kontroli protokołu oraz wyników badań przeprowadzonych przez Laboratorium Badawcze Centralnego Laboratorium Naftowego w Warszawie, ustalono że próbka benzyny bezołowiowej Pb 95 nie spełnia wymagań rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 16 sierpnia 2004 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych ze względu na niższą od wymaganej wartość motorowej liczby oktanowej MON. W wyniku badania stwierdzono 84,3 przy określonym wymaganiu jakościowym: min. 85,0 i tolerancji 85.0 - 0,5. W dniu 10 sierpnia 2005 r., na polecenie Lucjana K... pracownik stacji uniemożliwił inspektorom Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w B... przeprowadzenie czynności kontrolnych na stacji w B... należącej do powoda, co spowodowało skierowanie do Prokuratury Rejonowej w Gr... zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia i w konsekwencji ukaranie powoda grzywną.

Dostawcami paliwa dla powoda byli P... S.A., Sp. z o.o. w P... oraz Janusz F... Z dokumentacji powoda wynika, iż podczas przyjmowania paliwa od dostawców powód nie przeprowadzał kontroli jego jakości, z uwagi na wysokie koszty takiego badania, przyjmując paliwo na stację w Gr... na podstawie świadectw jakości paliwa wydanych przez dostawców. Odbierając od F... S.A. paliwo, powód wraz z tym paliwem otrzymywał świadectwa jakości wydawane przez kierownika bazy P... S.A. na podstawie sprawozdania z badań tego paliwa przez laboratorium regionalne w C..., lub na podstawie świadectwa jakości wystawionego przez zakład główny P... S.A., które określały jakość paliwa znajdującego się w zbiornikach dostawcy.

Po wydaniu przez Prezesa URE decyzji w niniejszej sprawie powód złożył kolejne pismo, w którym podtrzymał dotychczasowe stanowisko. Do w/w pisma powód dołączył sporządzoną z jego inicjatywy opinię biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej, mechaniki pojazdowej i ruchu drogowego inż. Zbigniewa R. (nr PD/551/026/06) z dnia 27 sierpnia 2006 r. na potwierdzenie okoliczności, iż zawartość oktanów (MON) stwierdzona w przebadanej benzynie pochodzącej ze stacji w Grabowie nie może szkodzić stanowi technicznemu pojazdów mechanicznych.

W tak ustalonym stanie faktycznym sprawy Sąd Okręgowy uznała za bezsporne, iż w dniach 17 października 2003 r., 27 października 2004 r. i 25 lutego 2005 r. powód wprowadził do obrotu poprzez stację paliw w G... olej napędowy i benzynę Pb 95 o jakości niezgodnej z obowiązującymi przepisami prawa, tj. rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych wymagań jakościowych dla niektórych paliw ciekłych (Dz. U. nr 229, póź. 1918, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 16 sierpnia 2004 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. nr 192, póź. 1969). Sąd Okręgowy podkreślił, iż przedsiębiorca, któremu zostaje udzielona koncesja na prowadzenie działalności gospodarczej koncesjonowanej, w tym wypadku obrót paliwami ciekłymi, przyjmuje na siebie określone obowiązki, które mają być gwarantem prawidłowości prowadzenia tej działalności i za których spełnienie odpowiada. W związku z tym, zdaniem Sądu I instancji, przedsiębiorca odpowiada za jakość wprowadzanego do obrotu paliwa i na nim ciąży obowiązek stworzenia takiej organizacji, aby wykluczyć możliwość wprowadzonego do obrotu paliwa o jakości nie odpowiadającej normom określonym w obowiązujących przepisach. Sąd Okręgowy podkreślił, iż powód nie przeprowadzając odpowiednich badań dostarczanych paliw działał na własne ryzyko, że otrzymane paliwo może nie spełniać wymagań jakościowych. Dlatego też zdaniem Sądu Okręgowego powód nie dopełnił w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej należytej staranności, ocenianej zgodnie z art. 355 § 2 k.c. uwzględniając jej zawodowy charakter.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy powołując się na treść art. 41 ust. 3 Prawa Energetycznego Prezes URE uznał, iż okoliczności rozpoznawanej sprawy

wskazują, że powód rażąco naruszał warunki określone w koncesji.

Sąd Okręgowy nie zaliczył do materiału dowodowego w sprawie dowodów z dokumentów zgłoszonych na okoliczność „potwierdzenia prawidłowej jakości kontrolowanego dotychczas u powoda paliwa w latach 2003-2006” albowiem, zdaniem Sądu I instancji dowody te nie podważają ustaleń, że dniami tj. 17 października 2003 r., 27 października 2004r. i 25 lutego 2005 r. na stacji paliw należącej do powoda stwierdzono wprowadzenie do obrotu paliw nieodpowiadających normom jakościowym określonym w obowiązujących przepisach.

Wyrok z dnia 6 czerwca 2007 r. został zaskarżony przez powoda P. Sp. z o.o. w B apelacją, która zarzuca błąd w ustaleniach faktycznych oraz błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie przepisów prawa, tj. art. 41 ust. 3 w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 Nr 153 póź. 1504) oraz art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, póź. 1807 z późn. zm.), poprzez uznanie, że w sprawie zachodzą warunki do cofnięcia S w G. koncesji na obrót paliwami ciekłymi i oddalenia odwołania strony, w czasie gdy właściwa analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności nie uwzględnionych przez Sąd wniosków dowodowych, w tym z opinii rzeczoznawcy z Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Techniki Motoryzacyjnej i Ruchu Drogowego inż. Zbigniewa R , powinna prowadzić do zupełnie odmiennego wniosku oraz stanowi o braku przesłanek do cofnięcia koncesji. Apelujący podniósł także, iż w jego ocenie w zachowaniu przedsiębiorcy brak jest okoliczności stanowiących o rażącym naruszeniu przez niego w/w przepisów prawa.

Podnosząc powyższe powód wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Oceniając całokształt materiału zebranego w sprawie, zdaniem Sądu Apelacyjnego, Sąd I instancji poczynił prawidłowe ustalenia co do faktów istotnych dla rozstrzygnięcia i dokonał trafnej oceny prawnej.

Należy wskazać, iż zgodnie z art. 32 ust. 1 pkt 4 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. Prawo Energetyczne wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi wymaga uzyskania koncesji. W tym miejscu podkreślenia wymaga, iż fakt poddania określonej działalności koncesjonowaniu oznacza poddanie tej działalności szczególnym rygorom ze względu na konieczność ochrony określonych dóbr oraz swoistą gwarancję dawaną przez Państwo społeczeństwu, że działalność ta prowadzona będzie zgodnie z wymogami prawa.

Powód - przedsiębiorca S... : Sp. jawna w
G... (obecnie P... Sp.
z o.o. w B...) uzyskał koncesję na obrót paliwami ciekłymi decyzją Prezesa URE z dnia 17 stycznia 2001 r. zmieniającą decyzję z 4 września 2001 r.

W myśl pkt 2.1.1. tej koncesji powód był zobowiązany do wykonywania działalności gospodarczej zgodnie z przepisami ustawy – Prawo energetyczne i przepisami wykonawczymi wydanymi na jej podstawie. Ponadto do podstawowych obowiązków powoda - przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami - określonych koncesją należało m.in. niewprowadzanie do obrotu paliw ciekłych, których parametry jakościowe są niezgodne z parametrami wynikającymi z zawartych umów i z norm określonych prawem.

Niekwestionowane pozostaje w sprawie, iż na stacji pali w G... prowadzonej przez powoda miała miejsce w dniach 17 października 2003 r., 27 października 2004 r. i 25 lutego 2005 r. kontrola jakości wprowadzanego do obrotu paliwa. W wyniku tych kontroli poza sporem jest, iż powód wprowadził trzykrotnie do obrotu paliwa poprzez w/w stację, benzynę bezołowiową Pb 95 (w dniu 17 października 2003 r. i 25 lutego 2005 r.) oraz oleju napędowego (w dniu 27 października 2003 r.) o jakości niezgodnej z obowiązującymi przepisami prawa. Wobec tego, skoro w wyniku przeprowadzonych kontroli ustalono, że wprowadzone do obrotu przez powodów paliwo nie spełnia wymogów jakościowych zgodnych z obowiązującymi przepisami,

odpowiedzialność z tego tytułu spoczywa na podmiocie gospodarczym prowadzącym sprzedaż tego paliwa, bowiem przedsiębiorca ma pełną swobodę wyboru działań, które podejmie w celu wywiązania się z obowiązków koncesyjnych. Może to czynić np. poprzez pobranie stosownych próbek paliwa do kontroli. Z zebranego materiału dowodowego wynika zaś, że powód przy odbiorze towaru nie przeprowadzał żadnych badań jakości dostarczonego paliwa, a tym samym na własne ryzyko dopuścił do sprzedaży paliwa o parametrach niezgodnych z obowiązującymi przepisami i przejął na siebie odpowiedzialność za jego jakość. Motywy zaś, jakimi kierował się powód niedokonując odpowiednich kontroli dostarczanego paliwa wykraczają poza ramy rozstrzygnięcia w sprawie niniejszej, bowiem cofnięcie koncesji jest następstwem stwierdzenia naruszenia warunków określonych w koncesji, co niewątpliwie miało miejsce w stanie faktycznym sprawy. Należy pamiętać, iż koncesja jest zobowiązaniem przedsiębiorcy do wykonywania wynikających z niej obowiązków w zamian za korzyści płynące z tego tytułu i przedsiębiorca prowadzący koncesjonowaną działalność odpowiada za sprostanie tym obowiązkom, bez względu na to jakich środków do tego użył, czy też jakich czynności podjął, aby rezultat ten osiągnąć. Zatem, to na powodzi jako profesjonalście ciążył obowiązek stworzenia takiej organizacji, aby wykluczyć możliwość wprowadzenia do sprzedaży paliwa o jakości nie odpowiadającej normom określonym w obowiązujących przepisach. Kluczowym zatem w sprawie jest fakt trzykrotnej kontroli i trzykrotnego naruszenie koncesji przez wprowadzanie przez powoda do obrotu paliwa o jakości niezgodnej z obowiązującymi przepisami prawa. Należy zwrócić uwagę, iż pierwsza kontrola odbyła się 17 października 2003 r. druga po upływie roku 27 października 2004r., trzecia zaś dopiero 25 lutego 2005 r., a więc po długim okresie czasu. Nie ulega wątpliwości, zdaniem Sądu Apelacyjnego, iż już po pierwszej kontroli powód powinien podjąć środki zaradcze, które uniemożliwiłyby na przyszłość obrót paliwem niespełniającym norm jakościowych na prowadzonej przez niego stacji paliw. Stan faktyczny sprawy wskazuje zaś, iż kolejne kontrole wykazały,

że nadal przedmiotem obrotu na stacji powoda w G : jest paliwo o niezgodnych parametrach. Powyższe sprawia, że wywody apelacji dotyczące „incydentalności przedmiotowego wypadku” są bezzasadne bowiem nie znajdują potwierdzenia w materiale zgromadzonym w sprawie. Fakt zaś, iż wcześniejsze kontrole Państwowej Inspekcji Handlowej nie stwierdziły nieprawidłowości, w żadnym wypadku nie podważa ustaleń poczynionych w niniejszej sprawie.

Na przytomnieje także zasługuje fakt, iż powód uniemożliwił w dniu 10 sierpnia 2005 r., inspektorom Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w B: u przeprowadzenie czynności kontrolnych na stacji w B: należącej również do powoda, za co został ukarany grzywną.

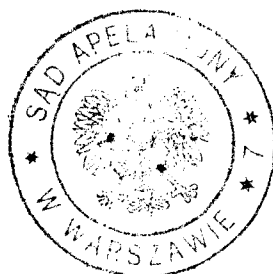
Słusznie zatem uznał Sąd Okręgowy, iż naruszenia powoda były istotnie rażące, ponieważ dotyczyły najistotniejszych elementów udzielonej koncesji tj. niewłaściwej jakości paliwa wprowadzanego do obrotu. Dlatego też powyższa okoliczność - zdaniem Sądu Apelacyjnego - była podstawą do wydania przez Prezesa URE decyzji w przedmiocie cofnięcia powodowi koncesji na obrót paliwami ciekłymi. Zgodnie bowiem z treścią art. 41 ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne Prezes Urzędu Regulacji Energetyki cofa koncesję albo zmienia jej zakres w przypadkach określonych w art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej, zaś według tego przepisu organ koncesyjny cofa udzieloną przedsiębiorcy koncesję, w przypadku gdy przedsiębiorca rażąco narusza warunki określone w koncesji lub inne warunki wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej, określone przepisami prawa. Stosownie do powyższego, podstawą do wydania decyzji w przedmiocie cofnięcia koncesji, będzie więc rażące naruszenie przez przedsiębiorcę jej warunków a okolicznością dowodzącą takiego naruszenia jest w szczególności jego oczywistość wynikająca m.in. z pełnej świadomości naruszenia obowiązujących zasad i charakteryzująca się wysokim natężeniem złej woli w utrzymaniu takiego stanu rzeczy. Jak zostało ustalone powód nie tylko miał świadomość po przeprowadzeniu pierwszej kontroli naruszenia zasad, tj.

wprowadzania do obrotu paliwa niewłaściwej jakości, ale także należy uznać, iż wykazał się złą wolą nie czyniąc nic w tej kwestii, tym samym utrzymując taki stan rzeczy. Niewątpliwym dowodem powyższego były wyniki kolejnych kontroli jakości paliwa przeprowadzanych w rocznych odstępach czasu i zakończonych negatywnymi wynikami.

Mając powyższe na względzie, Sąd Apelacyjny uznał także, iż powód w żaden sposób nie wykazał, że dopełnił w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej należytej staranności, ocenianej zgodnie z art. 355 § 2 k.c. z uwzględnieniem jej zawodowego charakteru, a argumentacja, iż wprowadzane do obrotu paliwo nie mogło doprowadzić do uszkodzenia technicznego pojazdów mechanicznych pozostaje bez związku z zakresem rozpoznawanej sprawy, tj. wprowadzania przez powoda do obrotu paliwa o jakości niezgodnej z obowiązującymi przepisami prawa. Wobec powyższego zdaniem Sądu Apelacyjnego prawidłowo Sąd Okręgowy pominął wnioski dowodowe zgłoszone na tę okoliczność jak i pozostałe wnioski dowodowe zgłoszone przez powoda, których rozpoznanie nie miałyby wpływu na rozstrzygnięcie w sprawie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego w postępowaniu przed Sądem Okręgowym prawidłowo zatem ustalono, iż Prezes URE, wydając decyzję w przedmiocie cofnięcia koncesji powodowi, słusznie uznał, iż powód swoim działaniem rażąco naruszył warunki posiadanej koncesji. Zarzut więc apelacji naruszenia przepisu art. 58 ust.2 pkt 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej - jest nietrafny.

Z tych względów apelacja powoda jako niezasadna podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

**Na oryginale własnoręcznie podpisany.
Za zgodność z oryginałem stwierdzam
Sekretarz Sądowy**